

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1893-1895. L
84:1 - 171**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

så utmärkt - Nej köp du "Misselgran" är i ett eröfningstid - men Betty blir naturligtvis odelad
intagen i mig, att du, som du, en väskan blag står emellan med den Belgier - "Här har han som jag min
så bli de andra utom - Men du i höra att jag åter i min egen sappa igen - Men är naturligt fulla af idoler -

trä eller tre noveller om samma sak såsom du ämnade
med "flickorna" jag hörde näst - Kan det ej bli det där om hur
ingenting sker, så tag ett annat. Kalla nä upp boken efter detta para-
bellämnas - . Eller kalla den "paraboller" eller "variationer" för att
få ett muntrusare eller något dylikt - Jag har tänkt att du
måjligen på ett oskyldigt sätt skulle få utreda dig öfver den stora
försakelsen om den kallade boken så. Då gjordes det ingenting att
samma ämne afhandlades i postiljonen och Farligt ringänge
och att nästa döden och ett par till. Ty det är väl det enda
du kan skriva om - Yore det ej då bäst att ge dig själv lot
att skriva om det - Och kan ej med några samhälls och
kulturens skildringar för du får den ovett, utan var poetisk -
(Jag har länge väntat att du skulle ta ett så högtrogiskt ämne
som att vänta på bref. Det tror jag verkligen du kunde göra
något af -) På allvarant taladt, om du ej har nog lugn
nu att skriva om "det, som aldrig skedd," - Tänk ett så förtjusande
namn - så låt det ligga till i tabisen, där skall du få tala med
mig om det på bredden, djupet och hjälpen till du talat dig själv
talar och res och djupa och så skriva om det - låt detta bli
en bok om förmåelse, för det går allt ut på. "Kloarpör" är förmå-
kelse, "Överflödig" är förmåelse. . Chaja är det ej och väl i doktorn
men det är dock kronad lipslycke - det där är fråga om - Och
gör den nya novellen i samma stil. Eller visa ^{idag} hur det går då
man ej förmålar - Det gör ett så godt intryck då publiken ser
att man menar något och att det finns ett iure sammanhang i
hvad man skriver - Eller kalla den malplacerat kärlek - Ja
det menar jag ju i ordalagen, men till meningar - Däri ligger
just hela olyckan, det är ingenting som är så lätt att malplacera
som kärleken i Men kanske ända. "Smors fragiles" för Cherbütting
det är en utmärkt novellsamlingsbit.

Imå jag förmålar mig på alvor skall jag nog taga reda
på om föremålet har för vana att svara på bref, annars slår jag upp
tvärd. En månads väntan passar mig ej. Jag trodde att ni i detta hade varit
enda stora likhetspunkt, men du fördrager ju allting. Jag begriper
ingenting, hur nya aningar - tycker allt det är nytt om dig. Men
jag tycker och det är nytt om dig, så breven samma, liksom
jag nu har en liflig kärlek af hur mycket för god du är för hela histo-
rien. Ja det är väl bara att lägga ett hjärta till ro igen och låta
Gud styra - Men skriv nu noveller och låt bli att vänta. Herrens
Gud, då man har tid och papper, så mycket man vill till att göra något